День синіє… в’яне.
Але тане сніг,
І струмки весняні
Топчуть сотні ніг.

Над веселим містом
Мідний молодик,
Крізь габу імлисту
Похилив свій ріг.

Мов світляний гусень,
Сунеться трамвай,
Од вітрин блискучих
Аж за місто, в гай…

Пробігаю мостом…
Раптом десь гудок,
Мов чортячі очи —
Ліхтарі авто.

Нині – всі на дворі,
Вулиця гуде —
Із-за моря – моря
Тай весна іде.

Ось немов злилися…
Двоє: він, вона.
І у них на лицях
Молода весна.

Місто нині п’яне,
В місті тане сніг,
І струмки весняні
Топчуть сотні ніг.